

Wizualizacja Dużych Zbiorów Danych

ShapeVis Raport 1

autorzy: Ilona Tomkowicz, Maciej Tobiasz

Akademia Górniczo-Hutnicza
Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji,
Informatyka, II stopień, I semestr

4 maja 2020

Contents

1	Przegląd literatury	1
2	Struktura programu	2
3	Pseudokod algorytmu	3
3.1	Stworzenie grafu k-NN powiększonego o dodatkowe połączenia	4
3.2	Tworzenie podzbiorów charakterystycznych	5
3.3	Stworzenie grafu ważonego używając łańcuchów Markova	5
4	Implementacja	7

1. Przegląd literatury

W pierwszym etapie realizacji projektu przystąpiono do analizy materiałów źródłowych dotyczących algorytmu ShapeVis. Głównym źródłem wiedzy na ten temat okazał się artykuł ShapeVis: High-dimensional Data Visualization at Scale [1], gdzie algorytm został szczegółowo opisany i dzięki temu można go odtworzyć. Artykuł jest opublikowany stosunkowo niedawno, jednak jak się okazuje metoda wizualizacji danych nazywana ShapeVis była znana już w 1999 roku. Publikacja, która przedstawia jej porównanie z metodą Magic Eye View nie przytacza jednak dokładnych szczegółów tego algorytmu [2]. Może okazać się przydatna w testowaniu jakości implementacji, jednak na etapie pisania kodu nie przewiduje się korzystania z niej.

Pomimo poszukiwań nie znaleziono w dostępnych źródłach istniejącej implementacji tego algorytmu. Z tego powodu konieczne było rozpoczęcie własnej implementacji programu w języku Python.

2. Struktura programu

Implementację podzielono na kilka etapów, które przedstawiono symbolicznie na diagramie przepływu danych 2.1. Najpierw moduł zajmujący się procesowaniem danych wejściowych załaduje je do programu. W zależności od użytego zbioru konieczna będzie modyfikacja oryginalnego wejścia tak, aby wydobyć trzy informacje: wielowymiarowe wartości danych, odpowiadające danym wartościom klasy, nazwy klas. Następnie dane są przekierowane do modułów odpowiedzialnych za kolejne kroki algorytmu. Dokładniejszy opis w postaci pseudokodu poszczególnych kroków znajduje się w rozdziale 3. Na końcu niskowymiarowa reprezentacja danych trafia do estymatora jakości, który na podstawie metryki odległości oblicza jakość reprezentacji. W celu porównania wyników z innymi transformacjami w programie na etapie testowania został przewidziany moduł AlgoComparer, którym można sprawdzić działanie innych metod takich jak t-SNE czy UMAP dla tego samego zbioru danych.

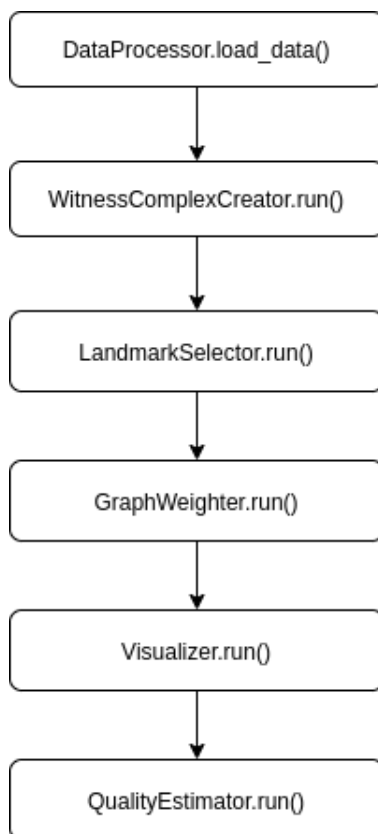

Figure 2.1: Wysokopoziomowy schemat przepływu danych w programie

3. Pseudokod algorytmu

3.1 Stworzenie grafu k-NN powiększonego o dodatkowe połączenia

Data: Dane wysokowymiarowe: *data*

Result: Spróbkowane dane wejściowe: *samples*

r = random number from range 0:*data.length*;

while *r* > 0 **do**

randomIndex = random number from range 0:*data.length*;

sampledProbe = *data*[*randomIndex*];

 add *sampledProbe* to *samples*;

 decrement *r*;

end

return *samples*

Algorithm 1: Próbkowanie

Data: Spróbkowane dane w postaci listy: *samples*, ilość sąsiadów: *k*

Result: Graf w postaci słownika sąsiedztwa: *adjacencyDict*, i słownika odległości: *adjacentDistancesDict*

adjacencyDict = is empty;

adjacentDistancesDict = is empty;

foreach *node1* in *samples* **do**

foreach *node2* in *samples* **do**

if *node1* == *node2* **then**

 continue;

end

if *adjacencyDict*[*node1*].*length* < *k* **then**

 add *node2* to *adjacencyDict*[*node1*];

distanceBetweenTheseNodes = calculateDistance(*node1*, *node2*);

 add *distanceBetweenTheseNodes* to *adjacentDistancesDict*[*node1*];

end

else

maxDistanceBetweenCurrentNeighboursAndNode1 = max(*adjacentDistancesDict*[*node1*]);

newCandidateNodeDistance = calculateDistance(*node1*, *node2*);

if *newCandidateNodeDistance* < *maxDistanceBetweenCurrentNeighboursAndNode1* **then**

 exchange the distanced node for *node2* in *adjacencyDict*[*node1*];

 update the distance for this node;

end

end

end

end

return *adjacencyDict*, *adjacentDistancesDict*

Algorithm 2: Tworzenie grafu k-NN

Data: Graf w postaci słownika sąsiedztwa: `adjacencyDict`, i słownika odległości: `adjacentDistancesDict`, lista wierzchołków nie spróbkowanych: `unsampledNodes`, lista wierzchołków spróbkowanych: `sampledNodes`

Result: Graf w postaci słownika sąsiedztwa powiększony o dodatkowe połączenia: `adjacencyDict`

```
foreach unsampledNode in unsampledNodes do
    distancesToSampledNodes is empty;
    foreach sampledNode in sampledNodes do
        distance = calculateDistance(unsampledNode, sampledNode);
        add distance to distancesToSampledNodes;
    end
    find two min distances in distancesToSampledNodes: minDist1, minDist2;
    and corresponding nodes: nearestNode1, nearestNode2;
    if not checkIfNodeIsAdjacentTo(adjacencyDict[nearestNode1], nearestNode2) then
        | connect them by adding nearestNode2 to adjacencyDict[nearestNode1];
    end
end
return adjacencyDict
```

Algorithm 3: Powiększenie grafu o połączenia najbliższych sąsiadów danych niespróbkowanych.

3.2 Tworzenie podzbiorów charakterystycznych

Data: Graf w postaci listy wierzchołków grafu: `nodes` oraz słownika sąsiedztwa: `adjacencyDict`

Result: Lista landmarków: `landmarks`, lista sąsiadów odpowiadających landmarkom: `revNeigh`
`landmarks`, `revNeigh` is empty;

```
while nodes has contents do
    randomNodeIdx = random number from range 0:nodes.length;
    randomNode = nodes[randomNodeIdx]; add randomNode to landmarks; add
        adjacencyDict[randomNode] to revNeigh; remove randomNode from nodes; remove all occurrences of
        randomNode from adjacencyDict;
end
return landmarks, revNeigh
```

Algorithm 4: Landmarking - wybór punktów charakterystycznych

3.3 Stworzenie grafu ważonego używając łańcuchów Markova

Data: Lista landmarków: landmarks, lista sąsiadów odpowiadających landmarkom: revNeigh

Result: Macierz wag połączeń między węzłami: weights

visitCounter is a dictionary with nodes as keys, each with list of revNeigh.lengths filled with 0s;

minLen, maxLen are min and max values for random walk length;

for *b times* **do**

 walkLength = random number from range minLen:maxLen;

 currentNode = random node from landmarks;

 currentNodeIdx = index of currentNode in landmarks;

 walkLength > 0 update prevNode and prevNodeIdx as currentNode and currentNodeIdx;

 currentNode = rand node from revNeigh[prevNodeIdx];

 currentNodeIdx = check in landmarks;

 increment visitCounter[prevNode] on index of currentNode;

 decrement walkLength;

 increment visitCounter[prevNode] on index of currentNode;

end

calculate matrix a from formula $a = \text{visitCounter}[i][j] / \sum(0:k) \text{visitCounter}[i][k]$; calculate weights from

formula: $a[i][j] + a[j][i] - a[i][j]*a[j][i]$; **return** weights

Algorithm 5: Stworzenie grafu ważonego

4. Implementacja

Do tej pory zaimplementowana została pierwsza część alorytmu, opisana w rozdziale 3.1. Poza tym powstała klasa procesująca dane, pozwalająca na wybór zbioru. Na chwilę obecną używany jest zbiór MNIST o ograniczonej liczebności z biblioteki sklearn. Zbudowany został też moduł oceny jakości algorytmu na podstawie metryki odległości oraz moduł pozwalający na porównanie końcowego efektu działania ShapeVis z inną transformacją. Poza tym powstają testy sprawdzające poprawność zaimplementowanego algorytmu.

Link do repozytorium na GitHubie: <https://github.com/ilonatommy/ShapeVis>

Bibliography

- [1] N. Kumari, R. Siddarth, A. Rupela, P. Gupta, and B. Krishnamurthy, “Shapevis: High-dimensional data visualization at scale,” *ArXiv*, vol. abs/2001.05166, 2020.
- [2] M. Kreuseler and H. Schumann, “Information visualization using a new focus+context technique in combination with dynamic clustering of information space,” in *NPIVM '99*, 1999.